

BILLY BONES

JONNE KRAMER
MET ILLUSTRATIES VAN K. J. MOUNTFORD

HET
RAADSEL
VAN DE
ZEE

HET
RAADSEL
VAN DE
ZEE

JONNE KRAMER

Met illustraties van K.J. Mountford

**BILLY
BONES**

Voor papa

DE HAVEN VAN ROTTERHARING

Hoe oud wordt een meeuw? Ravian heeft het zich al vaak afgevraagd. Zijn vader zou het vast wel weten. Hij heeft altijd overal een antwoord op. Terwijl Ravian de vieze glazen spoelt, vraagt hij zich af hoe oud Marvin zou zijn. Toch al zeker acht, want hij vond hem op het strand toen hij zelf vier was. Jammer dat Marvin het hem niet kan vertellen. Als zijn vader terug is, zal hij het hem vragen.

Ravian zet de schone bierglazen in de kast. Er mogen niet meer dan drie glazen op elkaar, anders valt alles om. Door het eentonige werk dwalen zijn gedachten af. Hij speelt een spelletje waarbij hij zichzelf rare vragen stelt. Hoeveel tentakels heeft een kwal? Hoe oud is de zee? Hoeveel zeepaardjes zijn er nodig om een schip voort te trekken? Hij weet op geen van de vragen het antwoord.

Het is zoals altijd druk in het café. Het is de enige kroeg in het havendorp Rotterharing. Aan alle tafels – eigenlijk oude tonnen – zitten zeemannen en matrozen en ze praten allemaal hard. Aan de muur hangen olielampjes die een gezellige oranje gloed verspreiden.

‘Ja! Sproetenkop! Doe mij zo’n bierglas vol met rum!’ roept kapitein Agnar, die zoals altijd aan de bar zit, met zijn grote hoed op.

‘Maar dat is toch veel te groot!’ zegt Ravian.

De bazin van het café grijpt met haar forse armen meteen het glas uit Ravians handen en zet het in de kast. Ze is blond en een beetje dik, met bolle, rode wangen. En ze heeft altijd hetzelfde vieze schort voor.

‘Niet zo gek doen, Agnar,’ zegt ze tegen de man en ze schenkt een kleiner glaasje voor hem in.

Hij kijkt beteuterd. ‘Ah, toe nou, Neel,’ zucht hij klagend.

Ravian dompelt zijn handen weer even in het zeepsop. Hij maakt een cirkeltje tussen zijn duim en wijsvinger en blaast een perfecte bel.

‘Nou, hup,’ sist Neel in zijn oor. ‘Het hele café staat alweer vol met lege glazen.’

Ze wijst hem er vaak op hoe dankbaar hij moet zijn dat ze hem ooit een baantje als glazenpoeler heeft gegeven. Anders was je nu een akelig scharminkel

geweest, of je had moeten gaan jatten voor je brood. Als een ratje, een rover, een dief! hoort hij haar in gedachten roepen.

Ravian gooit de theedoek over zijn schouder. Die stinkt naar schimmel en natte hond. Straks stinkt zijn trui daar ook naar. En hij heeft nog wel zijn lievelingstrui aangedaan vandaag, een witte met rode strepen, speciaal voor zijn twaalfde verjaardag. Gadver.

Hij stapelt alle glazen van één tafel in zijn hand.

‘Hé! Die was nog niet leeg!’ roept een man met vuurrood haar.

‘Ja hoor, het zal wel,’ mompelt Ravian.

‘Luister, brutaal rotjong,’ foetert de man, ‘ik zei: die was nog niet leeg!’

‘Rustig nou maar, Rinus, laat die jongen z’n werk doen,’ zegt een man naast hem.

Rinus slaat met een harde bonk op tafel.

‘Waar bemoei jij je mee?’ Hij kijkt dreigend en wijst met zijn vinger dicht bij het gezicht van de man. Vanuit een donkere hoek achter in het café klinkt een andere stem.

‘Hé, rooie, hou je gemak!’

‘En jij ook nog?’ Rinus komt met een bruuske beweging van zijn stoel af, waardoor deze op de grond valt. Hij is dun en knokig en staat een beetje krom. Met

grote stappen loopt hij langs de tafels naar de donkere hoek. Iedereen is opeens muisstil en kijkt naar hem. Hij houdt een mes in zijn hand, een beetje verstopt, maar Ravian ziet het duidelijk. Het glinstert. Hij krijgt het er benauwd van, hoewel dit niet de eerste keer is dat zoiets gebeurt.

‘Als ik jou nog één keer tegen mij hoor praten, dan maak ik de linkerkant van je gezicht net zo mooi als de rechterkant!’ sist Rinus tegen de man in de hoek en hij laat het mes even zien.

Neel maakt een boos geluid vanachter de bar. ‘Niet met wapens hier, kom op! Stelletje kleuters.’ Ze schudt afkeurend haar hoofd. Rinus loopt terug naar zijn tafel.

‘Doorwerken!’ roept Neel naar Ravian.

Hij stapelt nu alle glazen van drie tafels tegelijk. De toren van bierglazen leunt tegen zijn borst en nek. In zijn andere hand probeert hij nog drie kleinere glaasjes te klemmen.

PATS!

Alle drie kapot.

‘Dat kan er ook nog wel bij,’ zegt Ravian zacht. Neel heeft het gelukkig niet gezien. Hij zet de ongeschonden glazen op de bar. Waar is een stoffer en blik?

Hij raapt de scherven op met zijn handen, dat gaat sneller.

Au! Bloed sijpelt tussen zijn vingers door. Het zit al over zijn hele hand en drupt langzaam op de vloer.

‘Laat je baas het maar niet zien, hè, jochie,’ zegt Rinus. ‘Dan ben je nog niet jarig.’

Ravian staat op en zucht. Hij laat zijn schouders hangen. Dat is hij dus juist wél vandaag. Hij gooit de scherven weg en gaat verder alsof er niks aan de hand is. Zijn wond prikt in het vieze spoelwater.

‘Wat is dit nou?!’ hoort hij opeens achter zich. Neel trekt zijn hand uit het water.

‘Nu zit er allemaal bloed in het water! Jij kunt ook niks!’

‘Ik kon er niks aan doen. Ze glipten gewoon uit mijn handen. En toen...’ probeert Ravian.

‘Beter je best doen,’ onderbreekt ze hem koeltjes en ze geeft hem een oude doek om zijn wond mee te verbinden.

Eigenlijk is het helemaal niet zo erg als er een keer wat glas breekt, denkt Ravian. Er zijn er toch heel erg veel. Wie mist er dan een paar? Nou, de bazin dus. Zij heeft voor die glazen betaald.

‘Nog één!’ brult kapitein Agnar naar Ravian en hij houdt zijn glas omhoog.

Ravian schenkt het glas vol. Eigenlijk mag hij dat

niet zelf doen, maar deze man is wel de kapitein van de Duivelsvloot. Die moet je niet te lang laten wachten.

Een dikke man met een rood hoofd en een vieze bloes gaat opeens op zijn stoel staan. Op zijn arm heeft hij een grote tattoo van een zeemeermin. Hij heft zijn glas en begint een echt zeemanslied te zingen.

Er is geen golf te hoog voor ons

Geen horizon te ver

Er is geen schat te goed verstoep

Geen vijand is te sterk

Een matroos met schele ogen komt ook overeind en zingt mee.

Er is geen schip te groot voor ons

Geen zeil dat wij niet hijsen

Geen touw brengt ons nog in de knoop

Geen meeuw kan harder krijsen

Daarna staat de rest van de mannen aan zijn tafeltje op en doet mee. Al snel is iedereen in het café samen aan het zingen. Ravian heeft het lied veel te vaak gehoord.

Zometeen komt het stuk waar ze allemaal heel vals *yo-ho, yo-ho, yo-hoooo* gaan zingen...

HET RAADSEL VAN DE ZEE

Ravian woont in
het vissersdorp Rotterharing.

Zijn vader, Lasse, is schipper en
vaak op zee, maar hij komt altijd naar
huis als Ravian jarig is. Ravian weet dat
er iets helemaal mis is als zijn vader niet
aanmeert op zijn twaalfde verjaardag.

Samen met zijn beste vriend,
zeemeeuw Marvin, begint Ravian
aan een zenuwslopende zoektocht
op zee om zijn vader te vinden.

Zal hij hem ooit weer zien?

Een boek over een vermiste
vader, een vervloekt schip
en een innige vriendschap.

www.billybones.nl

B
Bones

Dit boek is goedgekeurd door

ZIEN **IN DE KLAS**

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

Avontuur

Vriendschap

Mysterie

